RADA EVROPSKÉ UNIE

Brusel 17. června 2011 (05.07) (OR. en)

11772/11

INST 322

PRŮVODNÍ POZNÁMKA

Odesílatel:	Jordi AYET PUIGARNAU, ředitel, za generální tajemnici Evropské komise
Datum přijetí:	10. června 2011
Příjemce:	Pierre de BOISSIEU, generální tajemník Rady Evropské unie
Č. dok. Komise:	KOM(2011) 345 v konečném znění
Předmět:	Výroční zpráva za rok 2010 o vztazích Evropské komise s vnitrostátními parlamenty

Delegace naleznou v příloze dokument Komise KOM(2011) 345 v konečném znění.

Příloha: KOM(2011) 345 v konečném znění

EVROPSKÁ KOMISE

V Bruselu dne 10.6.2011
KOM(2011) 345 v konečném znění

ZPRÁVA KOMISE

VÝROČNÍ ZPRÁVA ZA ROK 2010 O VZTAZÍCH EVROPSKÉ KOMISE S VNITROSTÁTNÍMI PARLAMENTY

1. ÚVOD

Vztahy Komise s vnitrostátními parlamenty byly v roce 2010 poznamenány sérií významných institucionálních a politických událostí.

Rok 2010 byl prvním úplným rokem provádění nové Lisabonské smlouvy. Po jejím vstupu v platnost na konci roku 2009 byla úloha vnitrostátních parlamentů značně posílena, zejména prostřednictvím mechanismu kontroly subsidiarity, který má prominentní místo mezi novými pravomocemi vnitrostátních parlamentů stanovenými článkem 12 Smlouvy o Evropské unii.

Navíc se v roce 2010, dne 9. února, ujala funkce nová Komise, a to téměř ve stejný moment, kdy začalo provádění mechanismu kontroly subsidiarity. Když v novém kolegiu proběhla první výměna názorů na tuto problematiku, předseda Barroso a místopředseda Šefčovič podtrhli význam vnitrostátních parlamentů a zdůraznili fakt, že toto téma bude patřit k prioritám politického programu Komise[1].

A konečně rok 2010 poznamenaly hospodářská krize a společné úsilí o odpovídající reakci na ni. Tato problematika se pravidelně objevovala na programu diskusí mezi Komisí a vnitrostátními parlamenty, ať už v rámci COSAC, společných parlamentních zasedání, nebo řady návštěv místopředsedy Šefčoviče ve vnitrostátních parlamentech. Správa ekonomických záležitostí byla dalším z důležitých témat, na která se v rámci politického dialogu zaměřila stanoviska vnitrostátních parlamentů.

Tato šestá výroční zpráva se zabývá tím, jak Komise prováděla nová výše uvedená ustanovení Lisabonské smlouvy a představuje první hodnocení fungování mechanismu kontroly subsidiarity (oddíl 2)[2]. Oddíl 3 zprávy podává přehled o tom, jak se v roce 2010 vyvíjel politický dialog zahájený předsedou Barrosem v roce 2006, co se týče jak hlavních témat, ke kterým se vnitrostátní parlamenty vyjadřovaly, tak různých kontaktů mezi vnitrostátními parlamenty a Komisí. Nakonec se zpráva zaměřuje na to, jak Komise vnímá vývoj svých vztahů s vnitrostátními parlamenty v blízké budoucnosti (oddíl 4).

2. PROVÁDĚNÍ LISABONSKÉ SMLOUVY NOVÝ MECHANISMUS KONTROLY SUBSIDIARITY

Mechanismus kontroly subsidiarity fungoval v průběhu roku 2010 velmi zdárně díky nejen důkladné přípravě na obou stranách během roku předcházejícího, ale také díky vynikající spolupráci a konstruktivním kontaktům mezi Komisí a vnitrostátními parlamenty po celou dobu roku 2010. V návaznosti na dopis ze dne 1. prosince 2009[3], ve kterém Komise informovala vnitrostátní parlamenty a ostatní orgány o tom, jak hodlá zavést nový mechanismus do praxe, Komise dne 6. února zaslala vnitrostátním parlamentům první návrh

---

1 PV(2010) 1920 v konečném znění.

2 Zpráva Komise o subsidiaritě a proporcionalitě – 18. zpráva o zlepšení tvorby právních předpisů za rok 2010, jež je přijata souběžně s touto zprávou, se bude zabývat podrobněji některými případy, kde vnitrostátní parlamenty vznesly obavy ohledně zásady subsidiarity, a doplňuje tak analýzu nového mechanismu kontroly subsidiarity.

3 http://ec.europa.eu/dgs/secretariat_general/relations/relations_other/npo/index_cs.htm

spadající do působnosti mechanismu kontroly subsidiarity[4]. První odůvodněné stanovisko oficiálně vyjadřující obavy ohledně dodržování zásady subsidiarity bylo obdrženo dne 29. dubna[5].

Účast a zaměření vnitrostátních parlamentů

V průběhu roku 2010 zaslala Komise vnitrostátním parlamentům 82 návrhů legislativních aktů, které spadají do rámce mechanismu kontroly subsidiarity, a obdržela celkem 211 stanovisek vztahujících se k těmto návrhům. Přibližně tři čtvrtiny těchto stanovisek byly obdrženy do osmi týdnů poté, co byl odeslán formální dopis („lettre de saisine"), což jasně ukazuje, že vnitrostátní parlamenty vylepšily v reakci na novou smlouvu své kapacity a byly schopny reagovat na návrhy Komise mnohem rychleji než dříve. Z těchto 211 stanovisek se v případě 34[6] (cca 15 %) jednalo o odůvodněná stanoviska docházející k závěru, že návrh nebo některá jeho část byly v rozporu se zásadou subsidiarity[7]. Téměř všechna tato stanoviska (30 z 34) byla obdržena v průběhu posledních tří měsíců roku 2010.

Většina stanovisek, která vyjadřovala obavy týkající se subsidiarity, odkazovala k legislativním návrhům přijatým v oblasti zemědělství (13)[8], vnitřních věcí (9) a vnitřního trhu a služeb (7). Je třeba poznamenat, že stanoviska obdržená během prvních tří měsíců roku 2011 potvrzují, že sbližování právních předpisů v oblasti zemědělství je v současnosti jedna z klíčových oblastí, ke kterým vnitrostátní parlamenty vznáší z hlediska subsidiarity připomínky. Návrh Komise, který vyvolal dosud největší odezvu v podobě odůvodněných stanovisek o subsidiaritě, byla směrnice o sezónních pracovnících[9], u které celkem devět komor[10] poukázalo na problém subsidiarity. Dále je možné říci, že aktivita vnitrostátních parlamentů měla tendenci být více roztříštěná a méně koordinovaná, než tomu bylo v případě kontrol subsidiarity v rámci COSAC, které byly zrušeny po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost.

V roce 2010 ze všech komor nejvíce obav ve vztahu k subsidiaritě vznesly polský Senát (4), švédský *Riksdag* (3), dolní sněmovna parlamentu Spojeného království (3), francouzský Senát a lucemburská poslanecká sněmovna (3). I počátek roku 2011 ukazuje, že obě komory polského parlamentu (*Sejm* a Senát) a lucemburský parlament jsou nadále aktivní, zejména pokud jde o vydání odůvodněných stanovisek k dodržování zásady subsidiarity.

Obsah a forma stanovisek vnitrostátních parlamentů

Pokud jde o obsah stanovisek formulovaných v souvislosti s mechanismem kontroly subsidiarity, 34 odůvodněných stanovisek obdržených během roku 2010 odráží, vedle

---

4 Návrh týkající se finančních příspěvků Evropské unie do Mezinárodního fondu pro Irsko (2007–2010) – KOM (2010) 12.

5 Stanovisko polského Senátu k návrhu Komise týkajícího se revize nařízení o agentuře FRONTEX - http://ec.europa.eu/dgs/secretariat_general/relations/relations_other/npo/poland/2010_en.htm.

6 Tyto zahrnují také čtyři stanoviska, která dorazila až po osmitýdenní lhůtě nebo nebyla přijata příslušnými komorami podle jejich vnitřních pravidel.

7 Pro úplný seznam viz zpráva Komise o subsidiaritě a proporcionalitě – 18. zpráva o zlepšení tvorby právních předpisů za rok 2010.

8 Většina těchto stanovisek se týkala návrhů, jejichž cílem bylo sladění *acquis* v oblasti zemědělství s články 290 a 291 Lisabonské smlouvy.

9 KOM (2010) 379.

10 Obě komory nizozemského parlamentu zaslaly společné stanovisko, proto je to celkem osm stanovisek devíti komor.

specifických záležitostí, jisté obavy horizontálního nebo institucionálního charakteru. Jedná se na jedné straně o chybějící nebo nedostatečné odůvodnění týkající se subsidiarity v důvodové zprávě příslušných návrhů[11], což některé vnitrostátní parlamenty vnímají jako formální porušení zásady subsidiarity; a na druhé straně jde o nový režim aktů v přenesené pravomoci. V této záležitosti vnitrostátní parlamenty zpochybňují objektivitu kritérií, na kterých je založena volba takového zmocnění Komise. Jsou toho názoru, že v určitých případech by používání aktů v přenesené pravomoci vedlo k přenesení pravomocí na Komisi, které by podle nich měly zůstat pod kontrolou členských států.[12] Tyto připomínky se objevily v několika odůvodněných stanoviskách obdržených během prvních tří měsíců roku 2011.

Některé vnitrostátní parlamenty zasílají v souladu s mechanismem kontroly subsidiarity svá stanoviska spíše pouze v omezených případech, když narazí na rozpor se zásadou subsidiarity (například dolní sněmovna a Sněmovna lordů, švédský *Riksdag,* polský Senát a *Sejm* a francouzský Senát), zatímco ostatní parlamenty (například portugalský a rumunský parlament, italský Senát a poslanecká sněmovna) informují Komisi rovněž o svých kladných stanoviscích.

Oblast působnosti mechanismu kontroly subsidiarity

Během prvního pololetí roku 2010 došlo mezi Komisí a vnitrostátními parlamenty k několika písemným i ústním výměnám názorů na téma oblasti působnosti mechanismu kontroly subsidiarity. V odpovědi na konkrétní otázky vznesené vnitrostátními parlamenty dokázala Komise objasnit, že nový mechanismus se vztahuje pouze na návrhy legislativních aktů, tj. návrhy, na něž se vztahují buď řádný nebo zvláštní legislativní postup[13], a to za předpokladu, že nespadají do výlučné pravomoci unie[14]. Tento výklad sdílí Evropský parlament a Rada.

Komise nicméně ve svých odpovědích vnitrostátním parlamentům dala jasně najevo, že v rámci politického dialogu pochopitelně zohlední rovněž stanoviska k návrhům jiného druhu, než jsou návrhy legislativních aktů, a k těmto stanoviskům dodá politická posouzení a své vyjádření.

Spolupráce mezi orgány

Pokud jde o ostatní evropské orgány, byly navázány úzké styky s Radou a Evropským parlamentem a došlo k vzájemným výměnám názorů, přičemž oba orgány zavedly své vlastní postupy týkající se provádění mechanismu kontroly subsidiarity a nakládání se stanovisky, která obdržely od vnitrostátních parlamentů. Přestože se všechny tři orgány vypořádávají s novým mechanismem v zásadě na sobě nezávisle a udržují velmi specifické vztahy s vnitrostátními parlamenty, je třeba zdůraznit, že v revidované rámcové dohodě mezi Komisí a Evropským parlamentem z října 2010 se oba orgány zavazují spolupracovat na provádění protokolu 2 Lisabonské smlouvy.

Překrývání mechanismu kontroly subsidiarity a politického dialogu

---

11 Protokol 2, článek 5.

12 Viz také zpráva Komise o subsidiaritě a proporcionalitě – 18. zpráva o zlepšení tvorby právních předpisů za 2010.

13 Článek 289 stanoví, že legislativní akty jsou právní akty přijaté legislativním postupem, přičemž legislativní postup může být buď řádný legislativní postup, nebo zvláštní legislativní postup. Proto v případech, kdy právní základ smlouvy neobsahuje výslovný odkaz na jeden z legislativních postupů, řádný, nebo zvláštní, není dotyčný akt formálně vzato legislativním aktem.

14 Článek 3 Smlouvy o fungování EU.

Vzhledem k tomu, že ve všech výše zmíněných případech nebyla zdaleka dosažena výše prahových hodnot uvedených v protokolu 2 pro spuštění mechanismu tzv. „žluté karty“ a „oranžové karty“, Komise odpověděla na každé ze stanovisek, jež vyvolala obavy ohledně subsidiarity, jednotlivě a v kontextu politického dialogu. Zkušenost s mechanismem kontroly subsidiarity v průběhu prvního roku jeho fungování ukazuje, že požadavky Smlouvy na vnitrostátní parlamenty pro spuštění „žluté karty“ a „oranžové karty “ jsou poměrně přísné, a potvrzuje to, co již bylo zjištěno během posledních let: poměrně malé procento stanovisek zaslaných Komisi vznášelo otázku subsidiarity, přičemž vnitrostátní parlamenty nadále projevovaly zájem především o zapojení do dialogu s Komisí o podstatě jejích návrhů a iniciativ.

Tato skutečnost jasně prokazuje přínos a přidanou hodnotu pokračování politického dialogu, který představuje hlavní rámec pro výměnu názorů mezi Komisí a vnitrostátními parlamenty v případech, kdy ještě není dosaženo prahových hodnot podle protokolu 2 a formální mechanismus uvedený ve Smlouvě a určený na přezkoumávání návrhů nemůže být spuštěn.

3. POLITICKÝ DIALOG

3.1. Stanoviska vnitrostátních parlamentů a odpovědi Komise

Angažovanost

Komise se v oblasti vztahů s vnitrostátními parlamenty nadále soustředí na politický dialog, jehož je mechanismus kontroly subsidiarity jenom jednou součástí. Předseda Komise Barroso v roce 2006 zahájil proces písemné výměny stanovisek a odpovědí, který se postupem let stále zintenzivňoval. Celkový počet stanovisek obdržených od vnitrostátních parlamentů v roce 2010, včetně stanovisek zaslaných v souvislosti s mechanismem kontroly subsidiarity, dosáhl číslo 387. To představuje nárůst o více než 55 % v porovnání s předchozím rokem. Tento zřetelný vzestupný trend pokračoval i v roce 2011, v němž bylo do konce května obdrženo 250 stanovisek.

Pokud jde o míru angažovanosti vnitrostátních parlamentů v tomto dialogu během roku 2010[15], ve srovnání se situací před vstupem Lisabonské smlouvy v platnost, přibližně jedna třetina komor se aktivně účastnila výměn názorů s Komisí, a to včetně některých komor, které se během předcházejícího roku na této činnosti vůbec nepodílely (například obě komory polského parlamentu, dolní sněmovna parlamentu Spojeného království a finský parlament). Je třeba poznamenat, že se počet stanovisek, zejména italského Senátu, ale i italské poslanecké sněmovny a rakouské *Nationalrat*, během roku zásadně zvýšil. V roce 2010 se politického dialogu také poprvé zúčastnily rumunský a španělský parlament.

U třetiny komor se úroveň angažovanosti v roce 2010 příliš nezměnila a zbývající třetina se účastnila méně než dříve. Komise nadále podněcuje ty parlamenty, které se z různých důvodů dosud přímých výměn názorů s Komisí nechtěly aktivně účastnit, aby se zapojily do politického dialogu, který má být doplňkem kontroly jejich vlastní vlády a zároveň nabízí nový rozměr komunikaci a debatě na evropské úrovni.

Oblast působnosti

[15] Viz tabulka v příloze 1.

Celkem 387 stanovisek obdržených v roce 2010 souviselo s více než 170 nejrůznějšími dokumenty Komise, což potvrzuje zkušenost z předchozích let, že zaměření vnitrostátních parlamentů je dosti široké. Většina dokumentů vyvolala odezvu v podobě jednoho až tří stanovisek a pouze k 25 návrhům nebo iniciativám se vyjádřily více než čtyři komory a pouze k desíti se vyjádřilo nejméně šest komor[16].

V roce 2010 byly v kontextu politického dialogu nejvíce připomínkovány ty dokumenty, které zároveň vyvolávaly odezvu v podobě největšího počtu odůvodněných stanovisek v rámci mechanismu kontroly subsidiarity. Jednalo se zejména o směrnici o sezónních pracovnících[17] a směrnici o systémech pojištění vkladů[18]. Stanoviska vnitrostátních parlamentů se soustředila i na jiné iniciativy, jako například na občanskou iniciativu[19], zelenou knihu o evropském důchodovém systému[20] a strategii Evropa 2020[21]. Správa ekonomických záležitostí byla dalším z důležitých témat, na která se v roce 2010 a rovněž začátkem roku 2011 zaměřila stanoviska vnitrostátních parlamentů[22].

Politické oblasti, které v roce 2010 byly předmětem většiny stanovisek vnitrostátních parlamentů v rámci politického dialogu, byly spravedlnost a vnitřní věci, vnitřní trh a služby, zemědělství[23]. O něco méně než 10 % ze 387 stanovisek odkazovalo na dokumenty týkající se plánování, institucionálních otázek nebo interinstitucionálních vztahů a jen velmi málo vnitrostátních parlamentů se vyjádřilo k pracovnímu programu Komise.

Je třeba podotknout, že od vstupu Lisabonské smlouvy v platnost věnují vnitrostátní parlamenty zdánlivě větší pozornost legislativním dokumentům. Podíl nelegislativních dokumentů (např. sdělení, zelené knihy nebo bílé knihy) se snížil na méně než třetinu ve srovnání s polovičním podílem v předchozích letech. Český Senát, italská poslanecká sněmovna, obě německé komory *Bundesrat* a *Bundestag,* Sněmovna lordů, jakož i švédský a dánský parlament nicméně nadále častěji připomínkují nelegislativní dokumenty než legislativní. Komise výslovně vyzývá vnitrostátní parlamenty, aby vyjádřily své postoje také k prelegislativním dokumentům, a aby se aktivně podílely na otevřených konzultacích[24], neboť je to podle ní obzvláště účinný způsob, jak mohou vnitrostátní parlamenty konstruktivně a pozitivně přispívat k tvorbě budoucích iniciativ a legislativě EU. Komise opět zdůrazňuje svůj závazek zohledňovat příspěvky, které obdrží od vnitrostátních parlamentů ve fázi přípravy legislativy.

V roce 2010 Komise odpovídala i nadále, podle svých řádně zavedených vnitřních postupů[25], na všechna stanoviska vnitrostátních parlamentů stanoviska, jež vznesla podstatné připomínky nebo otázky. Pod odpověďmi je podepsán místopředseda Šefčovič, jenž je zodpovědný za interinstitucionální vztahy. Komise se v rámci svých možností snaží, aby vždy odpověděla do lhůty tří měsíců, kterou si sama stanovila.

---

16 Viz tabulka v příloze 2.
17 KOM(2010) 379.
18 KOM(2010) 368.
19 KOM(2009) 622 a KOM(2010) 119.
20 KOM(2010) 365.
21 KOM(2009) 647 a KOM(2010) 2020.
22 KOM (2010) 250, KOM (2010) 367 a KOM(2010) 522–527.
23 Viz tabulka v příloze 3.
24 http://ec.europa.eu/yourvoice/consultations/index_CS.htm
25 Viz výroční zpráva za rok 2009 o vztazích Evropské komise s vnitrostátními parlamenty (KOM(2010) 291).

Politický dialog o hlavních tématech:

S ohledem na skutečnost, že je stále velmi málo dokumentů Komise, k nimž se v rámci politického dialogu vyjádřilo více něž čtyři nebo pět komor, se následující přehled zaměřuje na vybrané hlavní iniciativy a politiky, jež v roce 2010 upoutaly obzvláště velkou pozornost vnitrostátních parlamentů.

- Evropská občanská iniciativa

Celkově vnitrostátní parlamenty vyjádřily této iniciativě silnou podporu, a to jak ve svých stanoviscích k zelené knize, tak k legislativnímu návrhu. Co se týče minimálního počtu členských států, z nichž musí pocházet občané podepisující občanskou iniciativu, tak všechny komory, jež předložily připomínky prostřednictvím politického dialogu, uvedly, že práh jedné třetiny je příliš vysoký, a několik z nich jej navrhovalo snížit na jednu čtvrtinu. Tato varianta se nakonec dostala do konečného znění. Podle většiny vnitrostátních parlamentů, jež se k občanské iniciativě vyjádřily, je jeden rok pro shromažďování podpisů dostatečný. Pouze dvě komory byly pro prodloužení na 18 měsíců. Konečné nařízení stanoví lhůtu jednoho roku. Jasná většina vnitrostátních parlamentů, které zaslaly stanoviska k zelené knize, se rovněž domnívala, že by měla být přímo v legislativním návrhu stanovena šestiměsíční lhůta, kterou bude mít Komise k posouzení občanské iniciativy, což posléze Komise v legislativním návrhu uvedla (včetně lhůty dvou měsíců pro rozhodnutí Komise o přípustnosti občanské iniciativy). Časový limit pro posouzení občanské iniciativy a předložení sdělení o zamýšlených opatřeních byl dále v konečné podobě nařízení zkrácen o jeden měsíc.

- Sezónní pracovníci

Jedná se o návrh, ke kterému Komise obdržela celkově nejvyšší počet stanovisek od vnitrostátních parlamentů. Devět komor tvrdilo, že byla porušena zásady subsidiarity, neboť zjistily, že tato otázka je již předmětem dostatečné regulace na vnitrostátní úrovni, že EU nemůže adekvátně řešit vnitrostátní specifika a že návrh také nemusí dosáhnout cíle spočívajícího v řízení migračních toků vzhledem k tomu, že členským státům zůstává kontrola nad počtem přijímaných státních příslušníků třetích zemí[26]. Současně devět komor vyjádřilo stanoviska v rámci politického dialogu[27], přičemž vznesly další připomínky a otázky k podstatě návrhu. Ty se týkaly především požadavků k povolení pobytu. Jedna komora vyzvala k přijetí dalších právních předpisů, včetně jednotného popisu povolení a ustanovení o tom, že takové povolení bude platné pouze v jednom členském státě. Jiná komora vyzvala k odstranění provázanosti mezi platností povolení k pobytu a pracovní smlouvou. Některé komory zpochybnily potřebu vydávání povolení platného pro více sezón. Dvě komory navíc upřednostnily prodloužení délky platnosti povolení ze šesti měsíců na nejdéle devět měsíců a jedna komora byla toho názoru, že příslušníci třetích zemí by měli mít na základě povolení sezónního pracovníka, které vydal jeden členský stát, právo pracovat i v jiných členských státech. Jeden vnitrostátní parlament vyzdvihl možnou neslučitelnost s jeho vnitrostátními pracovněprávními předpisy, službami zaměstnanosti a systémy sociálního zabezpečení. V Radě a v Evropském parlamentu zatím proběhla pouze předběžná jednání na úrovni pracovní skupiny a výboru. Na těchto jednáních byla projednána některá z témat nadnesených ve stanoviskách vnitrostátních parlamentů, jako jsou definice, doba trvání povolení nebo

---

[26] Viz také zpráva Komise o subsidiaritě a proporcionalitě – 18. zpráva o zlepšení tvorby právních předpisů za 2010.

[27] Obě komory španělského parlamentu zaslaly společné stanovisko, proto je to celkem osm stanovisek devíti komor.

doklady opravňující k pobytu. Obecně je třeba zdůraznit, že některá stanoviska k tomuto návrhu obdržená od vnitrostátních parlamentů posloužila Komisi jako účinné „včasné varování“ ve vztahu k tématům, která mohou být nastolena v průběhu legislativního procesu.

- Zelená kniha o důchodech

Všech šest komor připomínkující tuto zelenou knihu poukázalo na svou výlučnou pravomoc v oblasti vymezení základních zásad systému sociálního zabezpečení, včetně základních principů důchodových systémů. Některé z nich také uvedly, že při vytváření důchodových systémů je třeba vzít do úvahy i jiné aspekty než pouze cíle finanční a hospodářské politiky. S jedinou výjimkou všechny ostatní komory zamítly jakýkoli pokus Komise o stanovení standardů pro odpovídající důchod v Evropě. Čtyři komory zmínily, že jejich důchodové systémy nepotřebují v této fázi žádné další úpravy. Jedna komora výslovně uznala, že EU by mohla hrát určitou roli ve vztahu k udržitelnosti, a vyzvala Komisi, aby zvážila systém vykazování specifických nákladů na důchodové reformy, jež by nebyly zahrnuty do celkového výpočtu schodku veřejných financí v rámci Paktu o stabilitě a růstu. Idea automatického adaptačního mechanismu týkajícího se důchodového věku vyvolala souhlasné i negativní reakce. Jeden parlament obzvláště zdůraznil význam vylepšení pravidel EU v bezpečnosti a ochraně zdraví při práci. Všechny komory až na jednu souhlasily s tím, že převoditelnost nároků na důchod a harmonizace regulace podniků činných na penzijním trhu by mohla být řešena na úrovni EU. V návaznosti na veřejnou konzultaci má Komise v úmyslu předložit bílou knihu o důchodech ve třetím čtvrtletí a pro rok 2012 přezkoumat směrnici o institucí zaměstnaneckého penzijního pojištění. V této souvislosti bude brát v úvahu příspěvky vnitrostátních parlamentů.

- Akty v přenesené pravomoci

Je třeba rovněž poznamenat, že ve svých stanoviscích k těmto návrhům, jež se týkají aktů v přenesené pravomoci, jedna z komor systematicky zpochybňuje skutečnost, že Komisi jsou přenesené pravomoci svěřeny na dobu neurčitou. Podle jejího názoru to není v souladu s článkem 290 SFEU (Smlouvy o fungování Evropské unie). Jiné vnitrostátní parlamenty sdílí tento názor u některých specifických legislativních spisů. Komise ve svých odpovědích zdůraznila nutnost postavit do popředí cíle, jež v prvé řadě odůvodňují použití aktů v přenesené pravomoci a kterými jsou účinnost a rychlost. Také zdůraznila, že příliš častý přezkum by byl v protikladu se samotným záměrem přenesení pravomoci. Je také vhodné podotknout, že společná dohoda mezi Komisí, Radou a Evropským parlamentem o aktech v přenesené pravomoci se výslovně odvolává na možnost svěřit Komisi přenesenou pravomoc na dobu neurčitou, což Komise systematicky navrhuje pokaždé, když předkládá návrh právního předpisu obsahujícího akty v přenesené pravomoci. Během legislativního procesu se však zákonodárci občas rozhodují omezit dobu trvání přenesení pravomoci na pět let s automatickým prodloužením na stejnou dobu, pokud Komise předloží zprávu.

3.2. Kontakty a návštěvy

Stejně jako v předchozích letech doplnila výměnu písemných stanovisek a odpovědí mezi vnitrostátními parlamenty a Komisí také široká škála osobních kontaktů a setkání, jak na politické úrovni, tak na úrovni útvarů. Od začátku funkčního období nové Komise na začátku roku 2009 vyzývali předseda Barroso a místopředseda Šefčovič komisaře k tomu, aby zintenzívnili své kontakty se zástupci vnitrostátních parlamentů během svých návštěv

v členských státech[28]. Byl také zaveden interní systém sloužící k tomu, aby byli všichni informováni o mnohých setkáních mezi komisaři a vnitrostátními parlamenty.

Je třeba zdůraznit, že od převzetí funkcí všichni komisaři skutečně navštívili nejméně jeden vnitrostátní parlament a většina z nich se pravidelně účastní zasedání různých komor. Když se komisař Šefčovič stal místopředsedou Komise odpovědným interinstitucionální vztahy, oznámil svůj úmysl setkat se zástupci všech vnitrostátních parlamentů nejméně jednou během svého funkčního období. Do konce května 2011 již navštívil asi polovinu z nich.

Komise byla zastoupená na politické úrovni na všech hlavních meziparlamentních setkáních konaných v roce 2010 včetně jednání na Konferenci výborů pro evropské záležitosti (COSAC) – konferenci předsedů parlamentů a společných parlamentních zasedáních. V rámci COFACCu[29] je vysoká představitelka Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku / místopředsedkyně Komise pravidelně zvána k účasti na těchto jednáních. Útvary Komise rovněž pokračovaly ve své praxi výpovědí před výbory vnitrostátních parlamentů, bylo-li o ně požádáno, a pravidelných setkání s bruselskými zástupci vnitrostátních parlamentů za účelem debaty o nejrůznějších budoucích i současných iniciativách a spisech. Místopředseda Šefčovič se v roce 2010 dvakrát setkal se zástupci vnitrostátních parlamentů organizovaných v této síti.

Vzhledem ke stávajícím úzkým a konstruktivním kontaktům mezi Komisí a IPEXem[30] přijala Komise v říjnu 2010 formální pozvánku, aby se stala stálým pozorovatelem při radě IPEX a od té doby se pravidelně účastní jejích zasedání.

4. VÝHLED

Úloha vnitrostátních parlamentů na evropském interinstitucionálním poli je stále významnější. Rok 2010 jasně ukázal, že jsou dobře připraveny a ochotny převzít novou odpovědnost. Komise tento vývoj velmi vítá. Nejenže v konečném důsledku posílí demokratický rozměr EU, ale rovněž podpoří lepší uplatňování a účinnost právních předpisů EU. Komise je proto s náležitým ohledem na institucionální rovnováhu na úrovni EU zcela odhodlána k prohlubování politického dialogu s vnitrostátními parlamenty.

Předseda Barroso a místopředseda Šefčovič již v roce 2010 učinili některé konkrétní návrhy k tématům, které mohou být předmětem pravidelnější a hlubší diskuse mezi Komisí a vnitrostátními parlamenty. Jejich návrhy se dále týkaly systematičtějšího a strukturovanějšího přístupu k následným opatřením, přičemž zdůraznily zejména otázku správy ekonomických záležitostí, včetně evropského semestru a strategie Evropa 2020, ale také pracovního programu Komise.

Komise je potěšena skutečností, že maďarské předsednictví konference COSAC souhlasilo se zaměřením diskuse a jednání během první poloviny roku 2011 na téma správy ekonomických záležitostí. Komise rovněž vítá 15. půlroční zprávu, jež byla projednávána na květnovém plenárním zasedání konference COSAC v Budapešti. Komise očekává, že výsledky těchto jednání budou podkladem pro další optimalizaci spolupráce mezi Komisí a vnitrostátními parlamenty, a zejména pro posílení jejich role v kontextu evropského semestru.

---

28 PV(2010) 1920 v konečném znění.

29 Konference předsedů výboru pro zahraniční věci.

30 Výměna informací mezi parlamenty EU.

Komise je také povzbuzena zájmem, který vnitrostátní parlamenty projevují ve vztahu k otázce správy ekonomických záležitostí a strategie Evropa 2020 v kontextu politického dialogu, a je přesvědčena, že jejich úloha je zásadní pro zajištění fungování tohoto systému. Vnitrostátní parlamenty mohou přispět k zajištění přiměřenosti vnitrostátních opatření a jejich souladu s evropskými závazky a umožnit dosažení vytčených cílů; mohou vybízet své vlastní vlády, aby byly co nejvíce ambiciózní při vytváření národních programů reforem; a také by mohly využít těchto programů k pozdějšímu sledování pokroku v přibližování se vytčeným cílům, a tím z nich učinit skutečný nástroj demokratické účasti.

S ohledem na svůj pracovní program si Komise přeje zdůraznit svůj závazek přihlížet při strategickém plánování k prioritám vnitrostátních parlamentů. Je přesvědčena, že vnitrostátní parlamenty by neměly být vyslyšeny pouze na úrovních navazujících, ale také na úrovních předcházejících. Individuální stanoviska nebo kolektivní příspěvky skrze COSAC by měly být předloženy včas, aby bylo možné je zohlednit při přípravě pracovního programu Komise, současně s dialogem Komise s ostatními orgány EU. Vnitrostátní parlamenty by tak mohly přispět ke skutečné shodě ohledně zaměření politik a zdrojů EU v nadcházejících letech.

Komise rovněž nadále spoléhá na podporu vnitrostátních parlamentů, pokud jde o provádění směrnic EU do vnitrostátního práva, a začala v tomto ohledu zvyšovat jejich povědomí o významu řádného provádění práva EU tak, aby mohly být práva a povinnosti stanovené ve směrnici jednotně uplatněny v celé EU.

V průběhu roku 2011 a následujících let budou zcela jistě zintenzívněny diskuse a kontakty mezi Komisí a vnitrostátními parlamenty o provádění Lisabonské smlouvy u ustanovení týkajících se Europolu a Eurojustu[31]. Sdělení Komise o demokratické kontrole Europolu z prosince 2010[32], ke kterému se vnitrostátní parlamenty začaly vyjadřovat začátkem roku 2011 a které bylo rovněž předmětem diskuze v průběhu konference předsedů parlamentů v dubnu 2011, otevírá cestu pro přijetí nařízení plánované na rok 2013. Toto sdělení rovněž potvrzuje, že již v mezidobí Komise hodlá posílit informovanost vnitrostátních parlamentů, pokud jde hodnocení Europolu. Do konce roku 2011 Komise očekává výsledek studie o posílení Eurojustu, která se bude také zabývat možnostmi zapojení Evropského parlamentu a vnitrostátních parlamentů do hodnocení jeho činnosti. Komise po důkladné analýze této studie zváží možné legislativní návrhy a bude vnitrostátní parlamenty pravidelně informovat a úzce s nimi spolupracovat během fáze přípravy těchto návrhů.

---

31 Články 88 a 85 Smlouvy o fungování EU.

32 KOM(2010) 776.

Příloha 1

Celkový počet obdržených stanovisek podle jednotlivých zemí/komor

Vnitrostátní parlament	Komora	Celkový počet stanovisek (politický dialog)	Odůvodněná stanoviska[33] (mechanismu s kontroly subsidiarity)
Portugalsko	Assembleia da Republica	106	0
Itálie	Senato della Repubblica	71	1
Česká republika	Senát	29	1
Itálie	Camera dei Deputati	25	0
Německo	Bundesrat	23	1
Švédsko	Riksdagen	20	3
Rakousko	Bundesrat	13	2
Rakousko	Nationalrat	12	1
Spojené království	House of Lords	12	2
Dánsko	Folketinget	11	2
Rumunsko	Senatul	9	0
Lucembursko	Chambre des Députés	7	3
Německo	Bundestag	6	1
Polsko	Senat	5	4
Řecko	Poslanecká sněmovna	4	0
Litva	Seimas	4	2
Španělsko	Congreso de los Diputados and Senado (obě komory)	4	0
Irsko	Oireachtas (obě komory)	3	0

[33] Ta zahrnují čtyři stanoviska, která dorazila až po osmitýdenní lhůtě nebo nebyla přijata příslušnými komorami podle jejich vnitřních pravidel.

Vnitrostátní parlament	Komora	Celkový počet stanovisek (politický dialog)	Odůvodněná stanoviska[33] (mechanismus kontroly subsidiarity)
Česká republika	Poslanecká sněmovna	3	1
Francie	Sénat	3	3
Spojené království	House of Commons	3	3
Nizozemsko	Eerste Kamer Staten Generaal	3	0
Polsko	Sejm	2	2
Nizozemsko	Obě komory	2	2
Rumunsko	Obě komory	2	0
Nizozemsko	Tweede Kamer Staten Generaal	1	0
Kypr	House of Representatives	1	0
Lotyšsko	Saeima	1	0
Belgie	Chambre des Représentants	1	0
Finsko	Eduskunta	1	0
Belgie	Sénat	0	0
Bulharsko	Narodno Sabrania	0	0
Estonsko	Riigikogu	0	0
Francie	Assemblée Nationale	0	0
Maďarsko	Országgyűlés	0	0
Malta	Kamra tad-Deputati	0	0
Slovensko	Národná rada	0	0
Slovinsko	Državni svet	0	0
Slovinsko	Državni zbor	0	0
Rumunsko	Camera Deputaților	0	0

Vnitrostátní parlament	Komora	Celkový počet stanovisek (politický dialog)	Odůvodněná stanoviska[33] (mechanismus kontroly subsidiarity)
	Celkem	**387**	**34**

Příloha 2

Návrhy a iniciativy Komise, k nimž byl obdržen nejvyšší počet stanovisek v kontextu politického dialogu (2010)

Dokument Komise	Název	Počet stanovisek
KOM(2010) 379	Návrh směrnice Rady o podmínkách vstupu a pobytu státních příslušníků třetích zemí za účelem sezónního zaměstnání	16
KOM(2009) 622 KOM(2010) 119	Občanská iniciativa (zelená kniha a návrh nařízení)	13
KOM(2010) 368	Návrh směrnice o systémech pojištění vkladů	11
KOM(2010) 537	Návrh nařízení o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV)	8
KOM(2010) 61	Návrh nařízení o zřízení Evropské agentury pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích členských států Evropské unie (FRONTEX)	7
KOM(2010) 539	Návrh nařízení, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor pro zemědělce v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce	7
KOM(2010) 486	Návrh nařízení, pokud jde o rozdělování potravinových produktů nejchudším osobám v Unii	7
KOM(2009) 647 KOM(2010) 2020	Evropa 2020 (konzultační dokument a sdělení)	7
KOM(2010) 365	Zelená kniha – Na cestě k přiměřeným, udržitelným a spolehlivým důchodovým systémům v Evropě	6
KOM(2010) 289	Návrh nařízení o ratingových agenturách	6

Příloha 3

Počet stanovisek obdržených pro každou oblast politiky v roce 2010

Oblast politiky	Celkem
Spravedlnost a vnitřní věci	88
Institucionální, právní a průřezové politiky[34]	53
Vnitřní trh a služby	45
Zemědělství a rozvoj venkova	30
Hospodářské a finanční záležitosti	18
Podniky a průmysl	16
Informační společnost a média	16
Životní prostředí	14
Zdraví a spotřebitelská politika	13
Mobilita a doprava	13
Námořní záležitosti a rybolov	11
Zaměstnanost, sociální věci a rovné příležitosti	10
Eurostat	10
Vzdělávání a kultura	9
Energetika	7
Rozvoj	7
Vnější vztahy	5
Rozpočet	4
Obchod	3
Hospodářská soutěž	3
Regionální politika	3
Daně a celní unie	3
Oblast klimatu	3
Výzkum a inovace	2
Rozšíření	1
Celkem	**387**

[34] Včetně občanské iniciativy a strategie Evropa 2020.